

รวมคำบรรยาย

ภาคหนึ่ง สมัยที่ ๗๔ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เล่มที่ ๙

บทบรรณาธิการ

คำถาม ทำสัญญาเช่าพื้นที่จอดรถในโรงพยาบาลเพื่อบริหารจัดการและติดตั้งระบบจัดเก็บค่าบริการจอดรถไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการดูแลต้นไม้หรือตัดแต่งต้นไม้ในลานจอดรถให้มีสภาพมั่นคงเพียงพอที่จะต้านทานพายุที่เกิดขึ้นตามฤดูกาล หากมีต้นไม้ที่หักล้มลงมาทับรถยนต์ที่นำไปจอดไว้ได้รับความเสียหาย ผู้เช่าจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ที่นำรถมาจอดหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษากฎีกาที่ ๓๘๔๐/๒๕๖๓

โจทก์กล่าวอ้างความรับผิดของจำเลยในฐานะผู้ครองต้นไม้ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายเป็นกรณีตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๔ ที่กำหนดให้ผู้ครองโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นเพราะเหตุที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างก่อสร้างไว้ชำรุดบกพร่องหรือบำรุงรักษาไม่เพียงพอ เว้นแต่ผู้ครองได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแล้ว เจ้าของต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน และบทบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับตลอดถึงความบกพร่องในการปลูกหรือค้ำจุนต้นไม้หรือกอไผ่ด้วย.

จำเลยเป็นผู้บริหารจัดการพื้นที่จอดรถบริเวณด้านหน้าโรงพยาบาล ธ. โดยจำเลยเข้าครอบครองพื้นที่ดังกล่าวในฐานะผู้เช่าที่ดินตามสัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุ ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่เช่าเป็นลานจอดรถแบบโล่ง ๒ ลาน มีต้นไม้ใหญ่ปลูกอยู่โดยรอบ การที่จำเลยรับมอบพื้นที่ดังกล่าวมาบริหารจัดการเป็นการดูแลลานจอดรถซึ่งมีต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก การยึดถือครอบครองพื้นที่เช่าในลักษณะเช่นนี้ย่อมรวมถึงไม้ยืนต้นที่ปลูกไว้ด้วย ทั้งต้นไม้ยังเป็นร่มเงาและช่วยลดความร้อนในลานจอดรถ นับว่าเป็นประโยชน์แก่การให้บริการที่จอดรถของจำเลย

การตรวจตราดูแลต้นไม้ในลานจอดรถเพื่อมิให้ก่อความเสียหายหรือเป็นอันตรายแก่การให้บริการพื้นที่จอดรถอยู่ในความรับผิดชอบของจำเลยโดยตรง เมื่อจำเลยเป็นผู้ครองต้นไม้ที่ปลูกอยู่ในบริเวณลานจอดรถ จำเลยจึงต้องบำรุงรักษาและดูแลค้ำจุนต้นไม้ให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

พายุที่เกิดขึ้นเป็นไปตามฤดูกาล ไม่ได้มีความรุนแรงถึงขนาดที่จะก่อพิบัติภัยอันไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ และหากจำเลยได้ดูแลคำจนหรือตัดแต่งต้นไม้เพื่อป้องกันการโค่นล้ม ความเสียหายก็จะไม่เกิดขึ้น การที่เกิดความเสียหายในกรณีนี้เป็นเพราะจำเลยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการดูแลคำจนหรือตัดแต่งต้นไม้ในลานจอดรถให้มีสภาพมั่นคงเพียงพอที่จะต้านทานพายุที่เกิดขึ้นตามฤดูกาล หาได้เป็นเหตุสุดวิสัยไม่ จำเลยในฐานะผู้ครองต้นไม้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายจำต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติมาตรา ๔๓๔ ดังกล่าว จำเลยจึงเป็นผู้กระทำละเมิดที่ต้องรับผิดชอบต่อผู้เอาประกันภัยของโจทก์ เมื่อโจทก์ชดใช้ค่าซ่อมรถยนต์แทนผู้เอาประกันภัยไป จึงเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันซึ่งมีต่อจำเลยตามจำนวนเงินที่ชดใช้ไปนั้น

คำถาม สำเนารายงานประจำวันไม่มีข้อความใดที่ทำให้เข้าใจได้ว่าจำเลยยืมเงินโจทก์และตกลงจะใช้คืน แต่มีข้อความรับว่าได้เอาเงินไปเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๘๑๗/๒๕๖๓

ตามสำเนารายงานประจำวันระบุข้อความแต่เพียงว่า จำเลยกับพวกรวม ๓ คน ไปพบพนักงานสอบสวนกรณีที่ถูกทำร้ายโจทก์ สาเหตุเนื่องจากโจทก์ไปพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเงินจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท ที่จำเลยเอาไปแต่ยังไม่ได้ใช้คืน จำเลยยอมรับว่าเมื่อประมาณเดือนมีนาคมและพฤษภาคม ๒๕๖๐ ได้เอาเงินจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท (เดือนละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท) จากโจทก์ไปจริง โดยมีข้อแลกเปลี่ยนและพูดคุยกันว่าจะให้เข้าไปทำงานในบริษัทของโจทก์ตอบแทนเงินจำนวนดังกล่าว แต่ภายหลังมีปัญหาข้อขัดแย้งกันจึงไม่ได้ร่วมงานกันแล้ว โจทก์ทวงถามขอเงินคืนมาตลอดและยังไม่ได้ข้อสรุปก็มาเกิดเหตุขึ้นเสียก่อนแสดงว่าจำเลยรับว่าได้รับเงินจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท จากโจทก์เพื่อตอบแทนการเข้าทำงานในบริษัทของโจทก์เท่านั้น จำเลยไม่ได้รับว่ากู้ยืมเงินโจทก์ ดังนั้น เมื่อสำเนารายงานประจำวันไม่มีข้อความใดที่ทำให้เข้าใจได้ว่าจำเลยยืมเงินโจทก์และตกลงจะใช้คืน สำเนารายงานประจำวันจึงไม่ใช่หลักฐานแห่งการกู้ยืมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่งที่โจทก์จะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้

คำถาม นำหนังสือสัญญากู้เงินที่ปลอมลายมือชื่อผู้กู้มาฟ้องผู้กู้และนำสืบหรือแสดงสัญญากู้เงินดังกล่าวในการพิจารณาคดี ดังนี้ จะมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตราใด

คำตอบ มีคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษากฎีกาที่ ๘๔๐๗/๒๕๖๑

การที่จำเลยที่ ๑ นำหนังสือสัญญากู้เงินที่ปลอมลายมือชื่อของผู้เสียหายใช้หรืออ้างในการฟ้องคดีต่อศาลชั้นต้น อันเป็นความผิดฐานใช้หรืออ้างเอกสารสิทธิปลอมกับการที่จำเลยที่ ๑ นำหนังสือสัญญากู้เงินฉบับดังกล่าวมาสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีอันเป็นความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จและฐานนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี แม้การกระทำของจำเลยที่ ๑ ตามชั้นตอนต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นการกระทำคนละวัน แต่เป็นการกระทำที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกันโดยมีเจตนาเดียวกัน คือเพื่อให้ศาลพิพากษาให้ผู้เสียหายชำระเงินกู้ให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามหนังสือสัญญากู้เงินที่ทำปลอมขึ้นเป็นสำคัญ การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทต้องลงโทษในความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ป.อ. มาตรา ๙๐ เพียงกระทงเดียว

คำถาม การฟ้องคดีโดยแนบรายการสินค้ามาเป็นเอกสารท้ายฟ้องหรือการจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จเพื่อนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีเป็นเรื่องการนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี ตาม ป.อ. มาตรา ๑๔๐ หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษากฎีกาที่ ๖๒๐๒/๒๕๖๒

จำเลยที่ ๒ กระทำความผิดฐานเบิกความเท็จพร้อมกันไปกับการทำความผิดฐานนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี โดยกระทำในวันเวลาและคดีเดียวกัน และมีเจตนามุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกันคือ เพื่อให้ศาลหลงเชื่อและพิพากษาให้โจทก์ทั้งสองกับพวกคืนหรือชดเชยราคาสินค้าตามรายการสินค้าทั้งหมดซึ่งมีรายการสินค้าที่เป็นเท็จรวมอยู่ด้วยให้แก่ฝ่ายจำเลย จึงเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท

การฟ้องคดีโดยแนบรายการสินค้ามาเป็นเอกสารท้ายฟ้องหรือการจัดทำเอกสารเพื่อนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี มิใช่เป็นเรื่องการนำสืบหรือแสดงพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๐

คำถาม ยิงปืนใส่กลุ่มวัยรุ่นในขณะมีผู้คนกำลังเล่นน้ำสงกรานต์และมีรถยนต์แล่นขวางทางเบื้องหน้า กระสุนปืนที่ยิงถูกผู้อื่น ดังนี้ เป็นการกระทำโดยพลาดหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๖๘๔/๒๕๖๒

ความผิดฐานกระทำโดยพลาด ตาม ป.อ. มาตรา ๖๐ นั้น หมายความว่าผู้ใดเจตนาที่จะกระทำต่อบุคคลหนึ่ง แต่ผลของการกระทำเกิดแก่อีกบุคคลหนึ่งโดยพลาดไป กฎหมายย่อมถือเจตนาของผู้กระทำเป็นสำคัญว่า ไม่ได้มีเจตนากระทำต่อผู้ที่ถูกกระทำโดยพลาด แต่เป็นกรณีที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ และต้องไม่ใช่กรณีที่ผู้กระทำเล็งเห็นผลของการกระทำโดยเจตนาเล็งเห็นผล

วันเกิดเหตุเป็นวันเทศกาลสงกรานต์ การจราจรติดขัด มีรถยนต์และผู้คนกำลังเล่นน้ำสงกรานต์ในเทศกาลอย่างพลุกพล่าน แต่ทิศทางที่จำเลยที่ ๑ เล็งปืนไปข้างหน้าใส่กลุ่มวัยรุ่นนั้น มีรถยนต์แล่นอยู่เป็นแนวโดยตลอดและมีการยิงปืนเพียงข้างเดียวจากจำเลยที่ ๑ ไม่มีการยิงปืนจากฝ่ายตรงข้าม และนอกจากรถยนต์คันที่โจทก์ร่วมนั่งโดยสารมาแล้ว กระสุนปืนที่จำเลยที่ ๑ ยิง ยังไปถูกรถกระบะอีกคันหนึ่งด้วย การที่มีผู้คนกำลังเล่นน้ำสงกรานต์และมีรถยนต์แล่นขวางทางเบื้องหน้า แต่จำเลยที่ ๑ ยังคงยิงปืนออกไป ย่อมเป็นพฤติการณ์ที่แสดงว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาเล็งเห็นแล้วว่า กระสุนปืนอาจถูกบุคคลอื่นที่อยู่ข้างหน้า นั้นได้ การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นการกระทำโดยมีเจตนาเล็งเห็นผลว่า กระสุนปืนอาจถูกบุคคลอื่นถึงแก่ความตายได้ จำเลยที่ ๑ จึงมีเจตนาพยายามฆ่าโจทก์ร่วม หาใช่เป็นการกระทำโดยพลาดไม่

นายประเสริฐ เสียงสุทธีวงศ์

บรรณาธิการ